

deres Boliger, saa vil det være for strengt for disse at svare forøget Hundeafgift, idet det jo meget ofte for disse Mennesker er i høi Grad nødvendigt at have en Hund til at bevogte Boltigen om Natten. Netop i Nærheden af Byerne er dette mere nødvendigt end andetsteds, saa det forekommer mig, at der i den Retning kunde gjøres en Ændring i Loven, hvorved det blev fastslaaet, i hvilken Afstand fra Byen disse udenbyes Grunde skulde ligge, for at de skulde slippe for Afgiften.

Justitsministeren: Idet jeg skal tillade mig at anbefale det høie Thing at lade det have sit Forblivende ved den Affattelse, Lovforslaget nu har, skal jeg med Hensyn til de Udtalelser, der idag ere faldne, kun tillade mig at anføre ganske enkelte Bemærkninger. Forsaavidt det 6te Medlem for 6te Kred (W. Petersen) synes at mene, at Skatten paa Hunde i Kjøbstæderne i og for sig er høi nok nu, og at, forsaavidt der skulde være Tale om en Forhøielse af denne Skat, denne da burde skee paa den Maade, at Communalbestyrelserne fik en Bemyndigelse til at forhøie Skatten i de enkelte Kjøbstæder, da kan jeg ikke tilraade et saadant Forslag. Det forekommer mig at ville være at blande to Systemer sammen. Dengang man i 1824 bestemte at lægge en Skat paa Hunde i Kjøbstæderne, gif man ud fra, at den Skat, der da blev fastsat, kunde være passende og høres uden Besvær i alle Landets Kjøbstæder, baade de store og de smaa. Man fandt altsaa ikke dengang Anledning til at gjøre det til en Bemyndigelses-sag for de enkelte Communer. Naar man nu i 1869 foreslaaer at sætte denne Skat til to Rigsdaler, troer jeg ikke, at Forholdet derved vil være væsentlig forandret fra, hvad det var i 1824; ligesaa vel som man dengang kunde foreslaae, at der for Hundene i enhver Kjøbstad skulde erlægges en Rigsdaler, ligesaa vel kan man forsvare nu at forlange, at der for hver Hund skal betales to Rigsdaler om Aaret i alle Landets Kjøbstæder. En anden Sag var det, hvis man vilde gaae ind paa det Forslag, der blev antydet af den ærede 1ste Landsthingsmand for

10de Kreds (Jessen), om at forhøie Afgiften saa betydeligt som til 4 eller 5 Rigsdaler. Det troer jeg ganske vist vilde blive temmelig strengt i ikke saa Kjøbstæder, og i saa Fald burde man mulig recurrere til at gjøre Afgiftens Størrelse afhængig af Communalbestyrelsens Beslutning i hver Kjøbstad for sig. Jeg maa altsaa, forudsat at man vil bibeholde det tidligere System, foreslaae, at man lader det forblive ved den her foreslaaede Forhøielse til 2 Rd. — Den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) udtog det Uheldige, der var i den Modsetning, som her kom frem mellem Landet og Kjøbstæderne, idet Hundene i Landdistricterne efter Lovforslaget fremdeles vedbleve at være frie for Afgift, medens Afgiften endogsaa blev forhøiet i Kjøbstæderne. Den ærede Landsthingsmand gjorde imidlertid selv opmærksom paa, at Forstjellen allerede bestaaer nu, og jeg kan heller ikke troe Andet end, at den Forhøielse, der her foreslaaes, ikke vil gjøre noget særdeles Udslag. Der er og maa være en saa stor Forfjellighed imellem Land- og Kjøbstadcommunerne, om de ogsaa nok saa meget grændse lige op til hinanden, og om Grændseforholdene ere nok saa uheldigt ordnede, at den Forøgelse af Forstjellen, der fremkommer ved dette Lovforslag, efter min Anskuelse ikke kan have nogensomhelst Vægt eller kan tænkes at træde hindrende i veien for en bedre Ordning af Forholdene mellem Kjøbstaden og dens Landdistrikt. Af samme Grund troer jeg heller ikke, at der er Anledning til at gaae tilbage til, hvad tidligere var foreslaaet, at de Landdistricter, der have Communalbestyrelse fælles med Kjøbstæderne, skulle gaae ind under denne Lov. Saavidt mig bekjendt, ere disse Landdistricter i alle andre Henseender fuldkommen at betragte som staaende lige med andre Dele af Landet, og jeg troer, at det der taler for ikke at lægge en tvungen Hundeskat paa de øvrige Landdistricter, i alle Henseender taler for heller ikke at gjøre det i de Landdistricter, som have Communalbestyrelse fælles med Kjøbstæderne. — Med Hensyn til det Forslag, der fremkom fra den samme ærede Landsthingsmand, om at forandre Udtrykket „Communekasse“ til „Ræmnerkasse“, troer